

Mnoho rás nám v hlave víria otázky ako je to so vzťahom medzi zachovávaním zákona, láskou bez zákona a slobodou. Niekedy je ťažké veriť, že sme slobodný, keď nás viažu prikázania, alebo že úprimne milujeme, keď nám to prikazuje zákon, alebo že spása je darom od Boha, ktorý by tak mohli získať i tí, ktorí nežijú podľa žiadnych pravidiel, ba skôr robia zlo.

Sloboda – zákon - spása, všetky sú dôležité, ale zmysel dostávajú až pri zachovaní základného pravidla života – a to je láska.

Pavlova doba zažívala ťažké rozdiely kresťanov pochádzajúcich z dvoch táborov: židovského a pohanského, ktoré sa silne líšili svojimi tradíciami a tým aj spôsobom pochopenia prijatej viery. Niektorí Židia sa nechceli vzdať zákona, ktorí ich viac-menej charakterizoval aj ako národ, no

nechceli ani prijať, že tí druhí sú iní a nemožno im nanútiť svoje spôsoby. A zasa pohanokresťania boli upriamení na slobodu, ktorú im umožnil sám Boh, tým, že ich prijal za svojich bez nejakého zvláštneho zákona, jedine vo viere a krste svojho Syna.

Možno sa nezdá, ale aj my sami niekedy stojíme pred podobnými situáciami, kedy sme v pozícii Židov snažiacich sa zachovať stoj čo stoj to či ono prikázanie, lebo len tak je to správne, a pritom neprihliadame na okolnosti a cieľ, a ani na ľudí. ° ° ° A myslíme si, že keď všetko vyplníme, môžeme ďalej robiť, ako sa nám zachce. Pritom možno zabúdame, že Bohu nezáleží na prikázaniach, ale v prvom rade na dobre ľudí. A keď toto dobro utrpí, nepôjde o Božiu vôľu. Napr. krst detí nezosobášených rodičov...

Inokedy si zasa môžeme Božie prikázania vysvetľovať v duchu nesmierneho Božieho milosrdenstva a lásky, kde Boh vystupuje takmer ako neschopný a naivný dedko, ktorý len odpúšťa, stačí trochu zažobroniť, ako malé dieťa a všetko bude O. K. No to sa koniec koncov môže odraziť na zakrpatení viery, či zatvrdnutiu svedomia.

Elena si našla neveriaceho priateľa, ktorého počas trojročného randenia priviedla ku viere. Dal sa pred sobášom pokrstiť. Svoju vieru prežívali spoločne, ale neraz došlo aj ku stretom, kedy Elena nedokázala prinútiť svojho manžela Mirka, aby zachovával všetky piatkové pôsty, alebo ho karhala, keď zabudol na prikázaný sviatok a nebol v kostole. Došlo to až tak ďaleko, že sa manželstvo dostalo do krízy. Elena sa o tejto situácii radila s kňazom, ktorý jej zakázal nútiť ho, ale ju poprosil, aby sa vžila do jeho situácie a pochopila, že u neho nie sú tieto veci praktizované odmalička, preto sám sa musí oveľa viac snažiť ako ona, ktorá to robí automaticky. Elena od tej doby začala ešte viac vnímať Mirkovu vieru a viac ho „nepucovala“.

BaS, všetko máme od Boha zadarmo, ale z vďaky za tieto dary robíme, čo sa Bohu páči a čo on vyjadril svojimi jednoduchými príkazmi, ktorých základom je aj tak láska k Nemu a blížnemu. Amen.